

[Boligministeren]

ejendom er kondemneret eller omfattet af en saneringsplan eller en byfornyelsesbeslutning. Forslaget er en følge af det arbejde, som en af justitsministeren nedsat tværministeriel arbejdsgruppe har gennemført. (Der henvises til Justitsministeriets betænkning nr. 1147/1988).

- Der foreslås justering af forskellige støtte- og finansieringsbestemmelser, herunder navnlig fastsættelse af ophørsbestemmelser for støtte til udlejede en- og tofamilieshuse samt en regel om, at ombyggede ejendomme og ryddede grunde som hovedregel skal søges afhændet ved offentligt udbud.
- For at undgå dobbeltadministration og forenkle reglerne på området foreslås en præcisering og begrænsning af byfornyelsesnævnenes kompetence.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af reglerne om mobilitetsfremmende ydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 167).

Lovforslagets hovedsigte er en omlægning af reglerne i lovens kapitel 4 om mobilitetsfremmende ydelser.

I de sidste 3 kalenderår er de samlede statstilskud til mobilitetsfremmende ydelser henholdsvis 6,5, 7,0 og 6,1 mio. kr., hvortil kommer bidrag fra amtskommunerne på årligt ca. 2,0 mio. kr. Set i forhold til det økonomiske omfang er administrationen af ordningen omfattende og ressourcerævende.

Det er endvidere yderst tvivlsomt, i hvilket omfang de nuværende mobilitetsfremmende ydelser er bestemmende for den geografiske mobilitet på arbejdsmarkedet. Det er normalt, at der kun søges om støtte ved overflytning til beskæftigelse, om hvilken der allerede er truffet bindende aftale med arbejdsgiveren, og de personer, der har fået mobilitetsfremmende ydelser, har kun i meget begrænset omfang været specialarbejdere og faglærte arbejdere.

Effekten af de mobilitetsfremmende ydelser med henblik på løsning af flaskehalsproblemer og geografisk mobilitet må derfor efter de nuværende regler betragtes som yderst ringe.

Det er på denne baggrund, at regeringen foreslår, at de nuværende regler om mobilitetsfremmende ydelser afløses af nye støtteformer, der er bedre egnet til at understøtte mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Som nye støttemuligheder foreslås tilskud til dækning af udgifter til jobsøgning og til annoncering og gennemførelse af virksomheders informationsmøder forud for besættelse af job. Dette er eksempler på aktiviteter, hvortil der skal kunne ydes støtte efter nyordningen. Lovforslaget åbner mulighed for, at arbejdsdirektøren efter forhandling med Landsarbejdsnævnet kan fastsætte retningslinjer for ydelse af økonomisk støtte også til andre formidlingsaktiviteter, der kan øge mobiliteten.

Lovforslaget skal samtidig ses som et led i regeringens bestræbelser for at fremme decentralisering og regional selvbestemmelse, idet det er hensigten, at nyordningen skal administreres regionalt. Det er således det regionale arbejdsmarkedsnævnet, der inden for de af arbejdsdirektøren efter drøftelse med Landsarbejdsnævnet fastsatte økonomiske rammer og de fastsatte overordnede retningslinjer vurderer behovet for, hvilke aktiviteter der skal iværksættes i regionen.

Lovforslaget indeholder herudover en ny bestemmelse om, at AF skal kunne videregive oplysninger om jobordrer via edb til arbejdsmarkedsmyndighederne inden for Norden og EF.

Forslaget har været behandlet på et møde i Landsarbejdsnævnet, hvis holdning på mødet var overvejende positiv. Der var dog nogle bemærkninger fra arbejdsgiver- og lønmodtager-side til enkelte punkter. Landsarbejdsnævnets udtalelse foreligger endnu ikke, men vil blive oversendt til Arbejdsmarkedsudvalget umiddelbart efter 1. behandling af lovforslaget.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal hermed tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ændringer vedrørende partianmeldelse og brevstemmeregler).

(Lovforslag nr. L 168).

Et nyt parti, der ønsker at deltage i folketingsvalg, skal anmeldes for indenrigsministeren af et antal vælgere, der mindst svarer til

[Indenrigsministeren]

^{1/175} af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, for tiden 19.024.

Denne regel er udtryk for det princip, at et nyt parti for at blive opstillingsberettiget skal sandsynliggøre, at det har en vis ikke helt ubetydelig tilslutning blandt vælgerne.

Ved folketingsvalg afholdt i de senere år har der imidlertid gentagne gange foreligget den situation, at nogle af de nye partier har fået langt færre stemmer end svarende til det antal vælgererklæringer, der kræves til partianmeldelse. Ved valgene i 1984 og 1987 var der et af de nye partier, der kun fik knap 1.000 stemmer.

Et andet nyt parti fik ved valgene i 1981, 1984 og 1987 kun ca. 2.000 stemmer. Et tredje nyt parti fik ved valget i 1987 kun ca. 5.700 stemmer.

De gældende regler om partianmeldelse er således ikke i alle tilfælde tilstrækkelige til at sikre, at et nyt parti har tilslutning fra et vist ikke helt ubetydeligt antal vælgere.

Reglernes utilstrækkelighed kan hænge sammen med, at det er for nemt for en vælger at deltage i en partianmeldelse. Der kræves intet selvstændigt initiativ eller nogen aktiv handling fra vælgeren, bortset fra at udfylde og underskrive en vælgererklæring, som typisk bliver præsenteret for den pågældende ved opsøgen- de virksomhed fra partiets side.

Reglerne om anmeldelse af et nyt parti foreslås derfor ændret, således at der kræves en selvstændig, aktiv handling fra den, der ønsker at deltage i en partianmeldelse. Dette opnås ved, at der i folketingsvalgloven foreslås indsat en bestemmelse om, at folkeregistrene – der skal attestere, at den pågældende vælger har valget – efter attestation skal sende vælgererklæringen til den pågældende vælger og ikke som hidtil til partiet. Vælgeren skal derefter selv videresende den attesterede erklæring til partiet, såfremt vælgeren fortsat ønsker at deltage i anmeldelsen af det pågældende parti.

Denne fremgangsmåde øger sikkerheden for, at de vælgererklæringer, der indgår i en partianmeldelse, rent faktisk hidrører fra de pågældende vælgere og er afgivet i forbindelse med den aktuelle partianmeldelse, således at der er sikkerhed for, at vælgererklæringerne er ægte.

Ved lovforslaget foreslås endvidere, at tilfornede vælgere skal medvirke ved brevafstemningen på plejehjem og i vælgerens eget hjem, således at det kan sikres, at hjælp til

stemmeafgivningen – ligesom på valgdagen – kan ydes af to tilfornede vælgere fra hver sit parti. Af principielle grunde bør alle vælgere så vidt muligt være stillet på samme måde i denne henseende.

Endelig foreslås på baggrund af erfaringer fra folketingsvalget i 1988 en lempelse af reglerne om, hvilke brevstemmer der ikke kan komme i betragtning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hermed skal jeg for Folketinget fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Fritagelse af forsamlingshuse for grundskyld).

(Lovforslag nr. L 169).

Lovforslaget går ud på at ændre lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (ejendomsskatteloven) således, at forsamlingshuse – taget i bred forstand – i alle tilfælde fritages for grundskyld til kommune og amtskommune.

Efter den gældende ejendomsskattelev er der hjemmel til, at den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte amtsråd efter ansøgning kan fritage forsamlingshuse for kommunal og amtskommunal grundskyld. Der er i loven givet følgende definition af begrebet forsamlingshus: »Ved forsamlingshus skal forstås en bygning, der er bestemt til og hovedsagelig benyttet til afholdelse af møder af politisk, religiøs og oplysende karakter, og hvortil der er offentlig adgang.«

Regeringen har fundet, at det under hensyn til disse ejendommers brede almenkulturelle betydning vil være rimeligt, at de i alle tilfælde fritages for kommunal og amtskommunal grundskyld. Det foreslås derfor, at forsamlingshuse medtages blandt de grupper af ejendomme, der efter ejendomsskatteovens § 7 er obligatorisk fritaget for grundskyld (lovforslagets § 1, nr. 1). I konsekvens heraf bortfalder samtidig den nuværende adgang til efter ansøgning at meddele fritagelse for grundskyld af forsamlingshuse (lovforslagets § 1, nr. 2).

Missionshuse anses for at falde ind under gældende lovs definition af begrebet forsamlingshus, hvilket fortsat er tilsigtet med bestemmelsen.